

Disciples uforstandige bøn og Jesus' svar, som redder os

Prædiken på 13. søndag e. trinitatis, LGJ.

Holdt i Martinskirken lørdag 10. september 2022.

Sendt til www.vivit.dk/praediken 11. september 2022.

Salmer: 692, 26, 167, // 427, 430, 504

Matthæus 20,20-28

Da kom Zebedæussønnernes mor hen til Jesus sammen med sine sønner, kastede sig ned for ham og ville bede ham om noget. Han spurgte hende: "Hvad vil du?" Hun sagde til ham: "Sig, at mine to sønner her må få sæde i dit rige, den ene ved din højre, den anden ved din venstre hånd." Jesus svarede: "I ved ikke, hvad I beder om. Kan I drikke det bæger, jeg skal drikke?" "Ja, det kan vi," svarede de. Han sagde til dem: "Mit bæger skal I vel drikke, men sædet ved min højre og ved min venstre hånd står det ikke til mig at give nogen; det gives til dem, som min fader har bestemt det for." Da de ti andre hørte det, blev de vrede på de to brødre. Men Jesus kaldte dem til sig og sagde: "I ved, at folkenes fyrster undertrykker dem, og at stormændene misbruger deres magt over dem. Sådan skal det ikke være blandt jer. Men den, der vil være stor blandt jer, skal være jeres tjener, og den, der vil være den første blandt jer, skal være jeres træl, ligesom Menneskesønnen ikke er kommet for at lade sig tjene, men for selv at tjene og give sit liv som løsesum for mange."

1. En planlagt bøn

Vi mærker, at det var noget, de havde snakket om. Deres mor bad Jesus om noget. Sønnen stod ved siden af. Og da Jesus spurgte ind til det, deres mor bad om, var de var klar med svar. Jo, det var nok afstemt mellem sønnerne og deres mor, at hun skulle spørge Jesus. Og havde Jesus ikke selv engang sagt: *"Bed, så skal der gives jer, havde han jo sagt. Bank på, så skal der åbnes."* Så det var vel godt nok at bede ham om det, de ønskede. Jesus havde også kort forinden nævnt for disciplene, at de skulle få en god plads i hans rige. Peter havde spurg: *«Se, vi har forladt alt og fulgt dig. Hvad får så vi?»* Jesus sagde til dem: *«Sandelig siger jeg jer: Ved verdens genfødelse, når Menneskesønnen tager sæde på sin herligheds trone, skal også I, som har fulgt mig, sidde på tolv troner og dømme Israels tolv stammer. Matt. 19,27-28.*

Det gælder også for os: Vor Herre Jesus svigter dig ikke. Han er din frelser. Du gav afkald på meget, fordi du var døbt og fulgte ham. Han har lovet velsignelse her i livet, sådan som han ser, at det er bedst for dig. Ja, Gud har givet os 100 gange igen og velsignet os, og han lover os evigt liv i herlighed. Må vi så ikke bede ham om det, vi ønsker?

Alligevel kan vi komme med urimelige ønsker, som han ikke kan opfylde. Jesus siger jo: *Men sædet ved min højre og ved min venstre hånd står det ikke til mig at give nogen; det gives til dem, som min fader har bestemt det for.* Hvorfor giver Faderen ikke alt det, vi beder om? Det er der virkelig en god grund til. Apostlen Paulus siger jo i Ef 3,20-21, at vor Gud og Fader i himlen kan give os langt ud over det, vi beder om eller forstår. At bede i Jesu navn er ikke at foreskrive Gud, hvad han skal, men at lægge vore ønsker frem for ham, idet vi også siger:

"Ske din vilje!" Som Jesus selv bad i Getsemane: *"Dog ske ikke min vilje, men din."*

Det er heller ikke altid, at ens familiemedlemmer kan hjælpe os i vores bøn. De mener måske, at vi har fortjent noget af Gud, eller at vi ikke har fortjent at være syge og lide ondt. Og vi taler om det, og så bliver vi enige om at bede Gud om at give os det, vi tror er bedst for os.

2. De bad i uden at vide, hvad de bad om

Her får vi så at vide, at de, som stod Jesus så nær, bad i stor uvidenhed: *"I ved ikke, hvad I beder om."* Men burde de have vidst bedre? Burde de have vidst, at det ikke ville blive et triumftog ind i Jerusalem med Jesus på tronen og disciplene på højre og venstre side? Ja, faktisk burde de have vidst det. For umiddelbart forinden havde Jesus fortalt dem, hvad der skulle ske i Jerusalem: *Da Jesus gik op til Jerusalem, tog han undervejs de tolv disciple til side og sagde til dem: «Se, vi går op til Jerusalem, og Menneskesønnen skal overgives til ypperstepræsterne og de skriftkloge, og de skal dømme ham til døden og overgive ham til hedningerne, og han skal blive hånet, pisket og korsfæstet, og på den tredje dag skal han opstå.» Alligevel kom Zebedæussønnernes mor hen til Jesus sammen med sine sønner, kastede sig ned for ham og ville bede ham om noget. Matt 20,17-20.*

Når vi overser Jesu lidelse og død for os, da overser vi måske også, at vi skal lide med ham. Men det skal vi. Hør Romerbrevet 8: *Men når vi er børn, er vi også arvinger, Guds arvinger og Kristi medarvinger, så sandt som vi lider med ham for også at herliggøres med ham. Jeg mener nemlig, at lidelserne i den tid, der nu er inde, er for intet at regne mod den herlighed, som skal åbenbares på os. Rom 8,17-18.*

Vi må gennem trængsler ind i Guds rige. Og det kan vi ikke springe over med vore bønner. Hør Paulus i Romerbrevet 8: *For hvordan vi skal bede, og hvad vi skal bede om, ved vi ikke. Men Ånden selv går i forbøn for os med uudsigelige sukke, og han, der ransager hjerterne, ved, hvad Ånden vil, for den går i forbøn for de hellige efter Guds vilje. Rom 8,26f.*

Helligånden hjælper os. Vore ord er fattige. Vi sukker, fordi der er lidelse og sygdom i vores verden og i vores personlige liv. Da stol på Helligåndens bøn. Han har givet os 150 bønner i Bibelens salmebog. De troende i Gamle Testamentes tid var ofte i stor nød. I salmerne mærker vi, at de ikke noget håb undtagen, at Gud havde lovet at frelse dem. Vi kan bede deres bønner. Sådan hjælper Helligånden os.

Den store sandhed om frelsen er vores trøst og hjælp, når vi beder til Gud. Det står i vores bibelvers fra årsmødet: *Når Gud har givet sin søn hen for os alle, kan han så andet end skænke os alt med ham? Rom 8,32.*

3. Jesus forklarer, at fremtiden ligger trygt i Gud Faders hånd

Jesus svarer, at frelsen er en gave, som Gud Fader har forberedt til os. *Det gives til dem, som min fader har bestemt det for.* Og en lille uges tid senere fik disciplene at se, hvordan to mænd fik plads på Jesus' venstre og høre side: to røvere. Først spottede de begge af Jesus. Men lidt senere bad den ene: *"Jesus, husk på mig, når du kommer i dit rige!"* Og Jesus sagde: *"i dag skal du være med mig i Paradis."*

Hvem bliver salig? Det uddyber Jesus i Matt 25,34: *Da skal kongen sige ... "Kom, I som er min faders velsignede, og tag det rige i arv, som er bestemt for jer, siden verden blev grundlagt."* Det skyldes Guds velsignelse og Guds gave. Det

skyldes ikke os. *Guds er gaven. Det skyldes ikke gerninger, så nogen kan rose sig. Ef 2,9.* Hvordan herligheden bliver, og hvilken plads vi får hos Gud ved Jesu genkomst, overlader vi trygt til ham.

4. Andre kristnes vrede og Jesu mildhed

Matthæus fortæller til sidst om hans egen og de andre disciples reaktion, og hvordan Jesus reagerede. *De 10 andre disciple blev vrede.* Men Jesus blev ikke vred. I stedet forklarede han stille og roligt sine disciple, hvordan det er i verden, og at det ikke skal være sådan i den kristne menighed: *"I ved, at folkenes fyrster undertrykker dem, og at stormændene misbruger deres magt over dem. Sådan skal det ikke være blandt jer."* Jo, det ved vi godt. Vi mærker også, at det kan smitte af på os. Ja, det kommer faktisk ikke udefra, fra samfundet. Det kommer vort onde og selviske hjerte. Jesus siger: *"Sådan skal det ikke være."* Undertryk ikke hinanden i ægteskabet, i familien og i menigheden.

Hvordan skal det så være? Jesus svarer: *"Men den, der vil være stor blandt jer, skal være jeres tjener, og den, der vil være den første blandt jer, skal være jeres træl."* Sådan skal vi være i ægteskabet, i familien og i menigheden. Og da står vi sammen med disciplene og mærker, hvor dårlige vi var til at bede, hvordan vi blev vrede på andre, utilfredse med ægtefælle, børn, os selv og menigheden. Men også med Gud, fordi han ikke bare gav os, hvad vi i vores uforstand bad ham om.

Hvem skal redde os ud af vores skyld overfor mennesker og Gud? Det skal Jesus. Han siger: *"... ligesom Menneskesønnen ikke er kommet for at lade sig tjene, men for selv at tjene og give sit liv som løsesum for mange."*

Her er hvile og frelse. Her er betaling for alle vore synder. Og han siger også i evangeliet i dag, hvordan han vil give os denne frelse. Nemlig, når han siger: *"Min kalk skal I vel drikke!"* For en uge senere indstiftede han den hellige nadver og gav disciplene sit blod fra bægeret. De "drak hans bæger". Og det får vi også lov til i dag. Han har løst os fra vore synder og betalt vor gæld. Han tilgiver os. Det er den hellige nadvers store gave til os. Amen.